GOUDEN VEER van het LOT

AANVAL VAN DE ROLLEN-BEWAKER

MAAK KENNIS MET DE personages

EUPHRASIA

Euphrasia is meester van het Element Wind en komt uit het Wolkenrijk. Als Schrijfster van het Lot behoort ze tot een groep monniken die met geschriften gebeurtenissen in de Rijken om hen heen kunnen beïnvloeden. Hoewel ze toegewijd is aan de Schrijvers van het Lot, is ze dapper en vindingrijk en daagt ze het gezag uit wanneer dat nodig is.

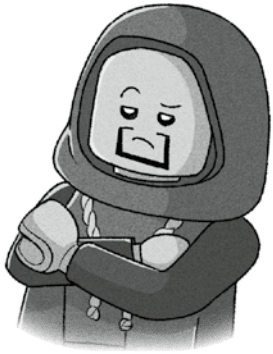
KAI

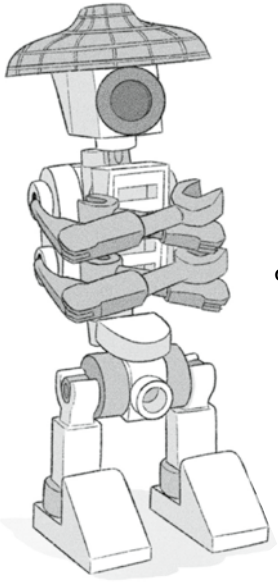
Kai is een Ninja en is meester van het Element Vuur. Hij is de broer van Nya, een andere Ninja en meester van het Element Water. Na de Samenvoeging reisde Kai door de Rijken in Destiny's Bounty, het oude Ninja-luchtschip. Hij staat bekend om zijn gevoel voor humor (zelfs tijdens een gevecht) en zijn geweldige haar (volgens Kai!). Hij heeft een bijzondere hekel aan vuurbestendige monsters!

MEESTER SUETONIUS

Meester Suetonius is de leider van de Schrijvers van het Lot. Hij gelooft dat het schrijven van de monniken cruciaal is en hij kan een veeleisende baas zijn. Desondanks is hij ook eerlijk en vriendelijk en kan hij toegeven dat sommige oude gebruiken van het Wolkenrijk moeten veranderen.

DEX

Het Wolkenkoninkrijk herbergt de meest indrukwekkende bibliotheek in de Realms en Dex, een bibliotheekdroid, helpt deze draaiende te houden. Hij heeft vier armen, dus is hij heel goed in het snel archiveren van rollen, en hij houdt er niet van als de bibliotheek een puinhoop is. Hij is vriendelijk en behulpzaam en, ondanks dat hij een robot is, maakt hij ook wel eens een grapje.

Verhalenbouwers

Bouw op jouw manier, lees op jouw manier, speel op jouw manier – jij kunt je het ZELF kiezen!

Met je exclusieve LEGO® model en minifiguur in je handen zijn er zoveel manieren om dit verhaal tot leven te brengen.

Je kunt…

Bouwen *voordat* **je het verhaal leest.**
Geniet van het bouwen en neem je nieuwe minifiguurvriendje en zijn model mee op je leesavontuur!

(Tip: je vindt de bouwinstructies in de doos bij je minifiguur en model!)

Bouwen *terwijl* **je leest.**
Bouw het model terwijl jij het verhaal aan het lezen bent. Misschien voeg je wel je eigen meesterbouwer-mods toe! De keuze is helemaal aan jou…

Bouwen *na het* **lezen.**

Vertel het verhaal nog een keer, met behulp van je blokjes zodat je het beter onthoudt. Of vertel jouw versie van het verhaal met je eigen unieke bouwwerk!

Welkom in een wereld van verhaal-bouwen met eindeloze mogelijkheden, zowel op als buiten de pagina!

HOOFDSTUK 1

Rock 'n' rol

'Pak aan, fangface!' riep Euphrasia. Haar handen gloeiden met elementaire kracht. Ze richtte een dodelijke windvlaag op de Wolvenstrijder die op haar afstormde. De windvlaag raakte haar vijand, slingerde hem door de lucht en zijn lichaam botste tegen een muur en barstte uiteen in een stofwolk.

Meteen sloop een ander lid van de Wolf Clan haar kant op. Ze zette zich schrap, met haar tanden op elkaar...

'Wakker worden, slaapkop!'

klonk een bekende stem, en haar droom verdween. Ze keek op van haar bureau en zag dat meester Suetonius fronsend naar haar keek, omringd door een bende verspreide boekrollen.

'Liever lui dan moe,' zei hij. 'Maar moe ben je al. Kom op, aan het werk, die boekrollen ruimen zichzelf niet op.'

Euphrasia zuchtte. 'Dat is toch een taak van de bibliotheek-droid?' Ze keek om zich heen en fronste haar wenkbrauwen. 'Waar is Dex eigenlijk?'

'In de werkplaats, voor zijn jaarlijkse onderhoudsbeurt,' zei Suetonius. 'Hij begon te piepen als een roestig scharnier.'

'En de rolwormen?'

'Druk bezig met de grote schoonmaak,' zei Suetonius. Zijn frons werd dieper. 'Je bent nu wel een Meester van het Element, maar je moet nog steeds je steentje bijdragen. Ik verwacht dat deze allemaal voor zonsondergang op de juiste plek liggen.'

Euphrasia knikte. 'Begrepen, Meester,' zei ze. 'Ik ga ermee aan de slag.'

Suetonius neuriede zachtjes terwijl hij wegliep. Toen hij buiten gehoorsafstand was, slaakte Euphrasia een diepe zucht. Ze moest minstens honderd boekrollen opbergen, elk bedekt met het

sierlijke schrift van een Schrijver van het Lot, en elk met een kostbare waarheid uit het verleden of de toekomst. Ze liet haar blik over de rijen torenhoge gouden boekenplanken rondom haar glijden.

'Dit is echt zonde van mijn talenten,' mompelde ze. Maar toen kreeg ze een idee en grijnsde ze.

Euphrasia concentreerde zich en haalde kracht uit haar innerlijk. De windkracht groeide in haar borstkas en begon door haar armen te stromen. Ze richtte haar handen op de stapel rollen en tilde de eerste op met een zuchtje wind. Toen draaide ze zich naar de juiste boekenplank en stelde zich voor dat een grommend lid van de Wolf Clan vanuit de schaduwen naar haar keek.

'Zeg maar dag, smerige wolf!' riep ze, terwijl ze haar handen uitstak. Een windvlaag blies de rol naar zijn plank en het perkament gleed netjes op zijn plaats.

De volgende scrol was versleten en vergeeld en lag op een plank aan het einde van een rij.

Euphrasia stelde zich voor hoe de leider van de Wolf Clan op haar afkwam en deed een stap achteruit, klaar om het beest te verslaan. In plaats daarvan hoorde ze een verontwaardigd gepiep terwijl er zich iets slijmerigs om haar laars wikkelde. Ze deinsde achteruit en greep naar een kast om haar evenwicht bewaren, terwijl een boze blauwe rolworm wegglipte.

'Sorry!' zei ze. 'Ik zag je niet–'

Er klonk een onheilspellend gekraak. De kast waar ze op leunde, begon achterover te kantelen.

O jee...

Euphrasia greep naar de plank, maar het was te laat. De kast viel om en botste tegen de volgende boekenkast, die op zijn beurt weer tegen de volgende botste...

Euphrasia durfde niet te kijken terwijl **BAM** na **BAM** door de bibliotheek galmde.

Toen het lawaai eindelijk ophield, gluurde ze tussen haar vingers door.

Oké, dit is erger dan ik dacht. Veel erger.

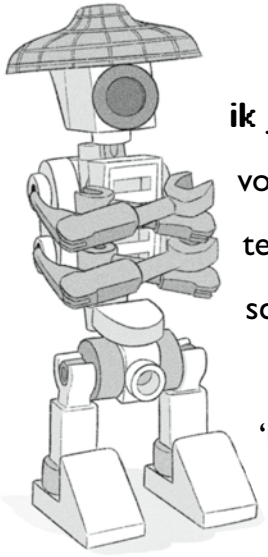
Kasten stonden schots en scheef tegen elkaar en overal lagen boekrollen. Stof dwarrelde rond in het licht dat door de ramen van de bibliotheek naar binnen viel.

'Ik zie dat je een nieuw opbergsysteem hebt gekozen terwijl ik weg was,' klonk een blikkerige stem vanuit de deuropening.

‘Dex!’ kreunde Euphrasia. De droid stond met zijn vier armen over zijn metalen borst geslagen, zijn enige oog gloeide blauw terwijl hij de puinhoop bekeek. ‘Het spijt me zo,’ zei Euphrasia. ‘Ik liet me meeslepen.’

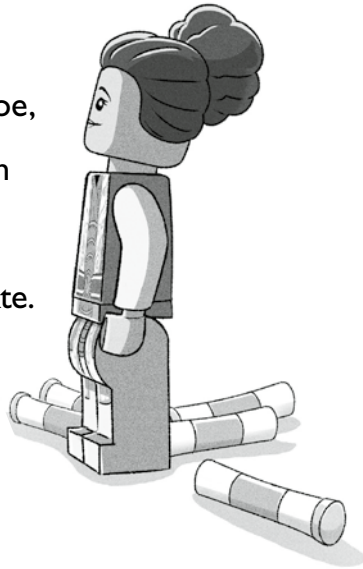
‘Ik denk dat dat nog zachtjes uitgedrukt is,’ zei Dex.

Euphrasia liet haar hoofd hangen. ‘Ik heb Suetonius beloofd dat ik voor zonsondergang klaar zou zijn.’

‘Dan is het maar goed dat ik je kom helpen,’ voegde Dex eraan toe, terwijl hij naar voren schoof.

Euphrasia grinnikte. ‘Ik ben je heel dankbaar!’ zei ze.

Samen zetten Dex en Euphrasia de kasten recht en begonnen ze op te ruimen. Dex zoemde rustig en efficiënt rond, scande elke boekrol en gebruikte dan zijn achterste propellers om omhoog te zweven en de rol op de juiste plek te leggen. Euphrasia deed haar best om hem bij te houden – deze keer met behulp van de ladders en haar handen, in plaats van haar krachten.

'Dex, geloof je in het lot?' vroeg Euphrasia terwijl ze een boekrol omhoog hield. 'Je weet wel, dat in elk van deze boekrollen het verleden of de toekomst staat?'

Dex hield zijn hoofd schuin en zijn blauwe oog knipperde. **'Ik ben maar een bibliotheekrobot,'** zei hij. **'Een bewaker van de boekrollen. Mijn lot is bepaald door mijn programmering.'**

Het was niet echt een antwoord op haar vraag, maar voordat ze verder kon vragen, werd Euphrasia's aandacht getrokken naar iets buiten de bibliotheek.

Op de zonnige binnenplaats zag ze een groepje mensen. Suetonius en een paar andere monniken stonden in een kring en keken naar iets op de grond, terwijl ze wezen en hun wenkbrauwen fronsten.

Wat is er aan de hand?

